

MASneep, gehouden te Bedum, 11.06.2023

Votum en zegengroet

Psalm 105: 1, 3

Gebed

Schriftlezing Gen. 17: 1-14; Rom. 4: 1-13

Psalm 32: 1, 5

Tekst HC Zondag 25

Bediening van het Woord

Psalm 25: 6, 7

Geloofsbelijdenis Gezang 3

Dankgebed

Collecte

Psalm 89: 1

Zegen

Thema: Onze goede God en de sacramenten

- 1. Zijn bedoeling daarmee**
- 2. Ons gebruik ervan**

1. Zijn bedoeling daarmee

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Hoeveel sacramenten hebben we jongens en meisjes?

Twee.

Heel goed.

Twee sacramenten, we hebben het samen ook net gelezen.

En ik denk dat jullie ook wel weten welke het zijn.

Het heilig avondmaal.

De doop.

Waarom hebben we sacramenten? Wat is Gods bedoeling ermee?

Bent u er blij mee, gemeente? Met de sacramenten.

Bent u er dankbaar voor dat u het avondmaal mag vieren?

Ben u er blij mee als u een doopsbediening ziet?

Ziet u het eigenlijk wel bij een doopsbediening? Ik vraag het ook een beetje aan de mensen achterin. Ziet u het eigenlijk wel als er een kindje wordt gedoopt?

Het is belangrijk dat u de doop ziet. Ik kom daar straks op terug.

Wat zijn sacramenten gemeente?

De betekenis van een sacrament, de letterlijke betekenis is: een verborgen zaak.

Een verborgen betekenis, die je kunt begrijpen.

Wanneer?

Wanneer je er uitleg over krijgt.

Een sacrament is zogezegd een geheim.

Wat voor een geheim?

Een heils geheim. Een geheim over het heil.

We gaan straks zingen psalm 25 na de preek. Een verbondsgeheim.

Het sacrament is een afbeelding van Gods heil voor ons.

Ze maken door middel van onze ogen, door middel van onze zintuigen, uw mond, u proeft het en ruikt de wijn, het maakt duidelijk, ze bevestigen wat God ons in het Evangelie belooft.

En wat hij in ons hart doet.

Wie zijn die ons? Wat Hij in ons hart doet?

Dat zijn de gelovigen.

Want het is de Heilige Geest die het **geloof** in onze harten **werkt** door de **verkondiging** van het Evangelie.

En wat doen sacramenten, sacramenten werken geen geloof, sacramenten **versterken** het geloof.

Door de prediking gaan onze ogen open voor het heil in Christus Jezus.

Gaan we ons aan Hem toevertrouwen, verwachten we het van Hem.

En in de sacramenten wil God dat geloof versterken.

Gemeente, wat geeft ons deel aan Christus?

Wat heeft u deel gegeven aan Christus?

Het sacrament?

Nee.

“Mijn goede werken dan”, zegt u, “dat heeft mij deel gegeven aan Christus, mijn vroomheid, al de dingen die ik heb...”

Ook niet.

Wat heeft u dan deel gegeven aan Christus?

Het geloof.

Het geloof maakt, zo belijden wij in antwoord 65, het geloof maakt dat wij deel krijgen aan Christus.

Het geloof is daarom heel kostbaar.

Niet om het geloof zelf, maar om de inhoud van het geloof, namelijk onze kostbare Zaligmaker. En alles wat Hij verdient heeft.

En nu heeft onze goede God, naast de verkondiging van het Evangelie, ook nog eens sacramenten gegeven om dat geloof te versterken.

En onze God is zo goed omdat Hij rekening houdt met wie wij zijn.

Wij zijn gemeente, en ik zeg het maar een beetje in moderne taal, wij zijn geestelijk gezien kneusjes. Echt kneusjes.

De belijdenis zegt: de Here God houdt rekening met onze domheid, dat staat er, onverstand, domheid.

Omdat door de zonden wij vaak helemaal geen oog hebben voor de geestelijke dingen. Voor God, voor Zijn genade, voor het heil.
Wij zijn hardleers.

En ook als de Heilige Geest in ons hart het geloof heeft gewerkt in Zijn belofte, dan is daar nog vaak heel veel zwakheid en gebrekkigheid in het leven met de Heere.
En onze goede God houdt nu rekening met dat onverstand, en met die zwakheid.

Wat hebben we nodig?

Ik ga u een voorbeeld geven om proberen uit te leggen waarom we dat nodig hebben.

Stelt u eens voor. Iemand die heel ernstig ziek is geweest, en die heeft met succes een behandeling ondergaan in het ziekenhuis. Die is genezen verklaard.

En zo iemand krijgt op een gegeven moment weer klachten.

Dat maakt onzeker, bang dat de gevreesde ziekte toch weer terug is.

En je gaat naar de dokter en de dokter zegt, “weet u die klachten die u heeft, die hebben niets te maken met die ernstige ziekte die u onder de leden had, echt niet. Het is goed. Dat zijn klachten die heel vervelend zijn, maar u hoeft zich er niet erg zorgen over te maken”.

Ja, dan moet je maar vertrouwen op die dokter. Dat hij het bij het juiste eind heeft.

Ja, hij heeft er verstand van, hij heeft ervoor geleerd.

Maar u voelt wel aan, dat die onzekerheid pas echt afneemt, en die zekerheid toeneemt, wanneer je met eigen ogen als het ware kan zien dat het echt waar is, wat die dokter zegt.

Dat er een scan van je lichaam gemaakt wordt, en dat je echt kan zien, gelukkig, die gevreesde ziekte is inderdaad, die is niet terug.

En zo is die scan als het ware een plaatje ter versterking van je vertrouwen op wat die dokter heeft gezegd.

Dat je het zeker weet.

Zo is God onze Geneesheer. Hij geneest ons. Van de vreselijkste ziekte, de dodelijke ziekte die wij onder de leden hadden, de zonden. En de toorn van God daarover.

En God is een Dokter die het altijd bij het juiste eind heeft.

Hij is een Dokter die niet liegt. Zijn diagnose klopt altijd en Hij is betrouwbaar, volkomen betrouwbaar. En je gelooft God. Je gelooft in Zijn beloften. Je gelooft in Christus Jezus als de van God gegeven Redder die je verlost. Genezen heeft.

Dan kan het soms toch nog zijn dat je twijfelt.

Is het echt wel goed met me? Is het echt waar wat God zegt?

En je twijfelt soms aan Zijn Woord. En je geloof wordt aangevochten en bestrijden, want we zijn zwak en we hebben zoveel onverstand.

En dan komt God ons tegemoet. En Hij zegt, “hier, heb je een plaatje”.

Zo geduldig en liefdevol, “Ik, geef jullie twee sacramenten. Dan kan je het niet alleen horen wat Ik zeg, wat Ik je allemaal beloof, maar dan kan je het ook nog een keer zien, met je eigen ogen”.

En wat zie ik dan? Wat zie ik als ik het sacrament dan onder ogen heb. Dan ziet u Christus!

We zien Christus in de sacramenten. God richt ons oog op Hem en Hij zegt, "kijk nou, deze Christus is toch voor jou gestorven?! Je bent veilig, je bent genezen in Hem. Gered van de dood, eeuwig leven".

Gemeente, **daarom** geeft God sacramenten. Om ons in dat geloof, dat aangevochten zwakke geloof om ons daarin te versterken, om ons geloof te voeden. Hoe doet God dat dan in de sacramenten?

Gemeente, waar denkt u aan als u een doopsbediening ziet?
Als je het formulier leest, waar denk je dan aan?

"Ja", zegt iemand, "ik heb zoveel kinderen gedoopt zien worden. Ik heb al zoveel avondmaal zondagen gehad, maar vertelt u me nou nog één keer wat de Heere daarin wil doen. Want Ik ben zo hardleers, ik ben zo onverstandig, ik ben zo zwak".

Gemeente, ik ga het u vertellen.

God, wil in de sacramenten ons Zijn belofte, Zijn genade verzegelen.

En als u aangaat, aan het avondmaal, met waar geloof, dan heeft u die genade van God aangeraakt, en u heeft het geproefd.

En dat noemen we onderpanden. Een onderpand heeft God u in de hand gedrukt, een onderpand van Zijn liefde en van Zijn genade van het heil in Jezus Christus. Hij heeft het zo in je handen neergelegd en je hebt het zo beet gepakt.

Een onderpand, jongens en meisjes dat is bijvoorbeeld een ring, die een man en een vrouw aan elkaar geven in het huwelijk.

Een ring, een onderpand van liefde en van trouw.

En God heeft ons ook een onderpand gegeven, een onderpand van Zijn genade, van Zijn liefde, van Zijn belofte van vergeving, van eeuwig leven.

Hij laat bij de doop en de viering van het avondmaal Zijn trouwring zien.

Hij heeft hem u in handen gegeven, zichtbaar.

Onderpanden. De belijdenis zegt, het is een onderpand van Zijn goedgunstigheid.

De Heere heeft u willen verzekeren van Zijn liefde. Dat Hij u goed gezind is.

Dat Hij in gunst op je neerkijkt en naar je omziet.

In het avondmaal geeft God het in je handen.

De beker. Brood.

Je eet het, en de Heere zegt daarin: "hier, pak maar beet. Neem, eet, hier, proef.

Proef Mijn genade, proef Mijn liefde, je hoeft niet te twifelen. Het is echt waar.

Ondanks je zwakheid, Ik hou van je. Ik hou echt van je met Mijn eeuwige liefde Mijn kind. Hier, dat het je geloof, dat het je vertrouwen op Mij, Op Christus Jezus, dat het je versterkt. Dat je erin toeneemt. Dat je daardoor mag groeien in de kennis van Christus Jezus, van Hem alleen.

Van Zijn verdienste, van Zijn werk. Van Zijn volmaakte offer".

Je mag alles van jezelf aan de kant zetten.

Gemeente, dat laatste draadje van uw goede werken, van alles, knip het nou eens door.

Je hoeft het niet te verdienen bij God. Hij geeft het je in Christus Jezus.

En je ontvangt het.

Je mag zeggen, "Heere, ik dank U, dat U zo mijn vertrouwen, de zekerheid van mijn heil, dat U dat wil bevestigen, dat U daar mij van wil verzekeren. Dat het goed is tussen U en mij.

Gemeente, dat laat de Heere ons in het avondmaal, en het teken en zegel van de doop zien.

In de doop, het water, dat is een onderpand van de belofte van God.

Dat de Vader voor mij zorgen wil. Mij aanneemt tot Zijn kind.

Dat Christus mijn zonden vergeven heeft, dat de Heilige Geest in mij wonen wil en ervoor wil zorgen dat alles van Christus, van mij wordt.

Dat heeft God gezegd, tegen eenieder die in Hem gelooft.

Zo heeft de Heilige Geest dat door Hem gewerkte geloof willen versterken, willen voeden. Zichtbare tekens en zegels.

Zo gaf God Abraham, een teken van het genadeverbond, de besnijdenis. Hij gaf het als een teken, hij heeft ontvangen als een zegel.

Als een zegel waarvan? Als een zegel van de gerechtigheid van het geloof.

De besnijdenis was voor Abraham een teken en zegel van Gods kant dat hij gerechtvaardigd was. Door het geloof.

En het was niet een zegel van zijn geloof. Maar van de rechtvaardiging door het geloof. Van de inhoud van dat geloof. Daar was het een zegel bij. Van de belofte van God. Een waarmerk.

Zo is een sacrament, gegeven door God tot versterking van het geloof, dat is Zijn bedoeling.

Thema: Onze goede God en de sacramenten

1. Zijn bedoeling daarmee
- 2. Ons gebruik ervan**

Hoe moeten we dat dan gebruiken?

Het is belangrijk gemeente, dat we het weten, hoe moeten wij de sacramenten gebruiken?

U weet vast wel hoe de Roomse kerk dat doet.

Dat zijn wagentjes de sacramenten, maar liefst 7. Soort van wagentjes.

Wagentjes die komen automatisch komen die aanrijden. Als er maar geen verhindering is, zeggen ze dan.

Want er kan een verhindering zijn voor iemand, namelijk als jij een zonde doet tot de dood. Moet wel heel erg zijn.

Maar anders, anders komt dat wagentje, het maakt niet uit of je gelooft of niet, dat wagentje komt en dat giet zo als het ware, dat kiept de genade van God over je heen.

Dat is de roomse leer.

Daarom moeten bij de roomsen ook kinderen desnoods in het ziekenhuis nog gedoopt worden, want die genade moet er over uitgekiept worden.

Zo zien wij dat niet.

Zwingli, even goed om te noemen, Zwingli, in de tijd van de Reformatie. Die ging tegen die leer in, die dwaalleer. Dat zie je ook wel vaker in de kerkgeschiedenis, die schieten dan weer heel de andere kant op door.

Zwingli zei, "nee, het sacrament giet de genade er niet in. Dat brood verandert ook niet in het lichaam, en de wijn verandert ook niet in het bloed van Christus. Het is alleen maar een gedachtenis maal.

Het zijn alleen maar tekenen, en als je dat teken ziet, dan mag je denken aan de Here Jezus en dat is het avondmaal.

Dat het avondmaal alleen maar een gedachtenismaaltijd is, dat is ook niet waar.

Jazeker, avondmaal vieren doen we tot Christus' gedachtenis. Maar het is veel meer dan dat.

De sacramenten zijn rijker dan Zwingli voorstond.

De Bijbelse leer, is dat de sacramenten door God gegeven zijn, om het geloof te voeden, en te verzekeren.

En daar komt in de sacramenten ook echt de genade van God in mee. Christus' is met Zijn Geest in de sacramenten aanwezig en werkzaam.

En tegen Zwingli, tegen de Roomse kerk belijden we dan ook, die tekenen zijn niet krachteloos en zonder inhoud. Het zijn niet maar tekenen. Anders zouden ze ons misleiden. Want Jezus Christus is de waarheid ervan. Zonder Hem zouden ze helemaal niets zijn.

Dus in het avondmaal, in de doop deelt Christus Zich echt mee. Door Zijn Geest met Zijn genade. En daar is geloof voor nodig.

Want die sacramenten doen alleen wat als er geloof is, want die versterken het geloof.

Het geloof gaat dus ook vooraf aan het gebruik van de sacramenten.

Het geloof gaat vooraf aan het gebruik van de heilige doop.

Het geloof gaat vooraf aan het gebruik van het heilig avondmaal.

Ja zegt u, maar als een kind wordt gedoopt, heeft het in die zin actief het sacrament gebruikt?

Nee, het kind heeft het wel ontvangen. Maar niet voor niets stellen wij vragen aan de **gelovige** ouders.

Hoe krijg ik deel aan Christus gemeente, hoe krijgt u deel aan Christus?

Door het sacrament?

Nee.

Door het geloof. Het geloof gewerkt door het horen naar het Evangelie.

En wat doet de Heilige Geest nu, die gaat bekrachtigen, in ons, het heil waar wij door het geloof deel aan hebben.

De Heilige Geest die laat niet alleen die belofte van God horen, maar Hij laat het ook zien. Hij neemt de sacramenten in Zijn hand, Hij laat zien wat God ons door Zijn Woord leert, en ook wat Hij in ons hart **doet**.

Dat laatste moet u ook niet vergeten.

De genade van God in je hart, dat de Geest in je hart werkt.

Dat je zonden vergeven zijn. Dat de Heilige Geest die vernieuwt.

Dat doet Hij in ons. Dat geeft Hij in ons.

Dat bevestigt God in de sacramenten.

Dat alles van Christus van jou is.

Gemeente, wie zonder geloof het sacrament gebruikt, die ontvangt wel het sacrament, maar die ontvangt niet de inhoud.

En dat ligt niet aan het sacrament. Dat ligt ook niet aan de Heilige Geest, maar het ligt aan degene die dat sacrament ongelovig gebruikt.

Er zijn christenen, gelovigen, en die zijn er ook bij ons in de gemeente, die vinden het nog best wel moeilijk, het avondmaal. Vooral het avondmaal.

Lastig, in die zin, dat ze er niet zoveel van merken dat het hun geloof versterkt.

Je voelt niets bijzonders tijdens het avondmaal.

En je merkt op dat moment misschien ook niet dat de Heilige Geest met kracht in je werkt door dat sacrament.

Maar gemeente, dat je niets voelt, of dat je niets ervaart, wil niet zeggen dat de Heilige Geest niets doet.

Dat kan tijdens het avondmaal zijn, maar dat kan ook na het avondmaal zijn. Ook al besef je dat niet altijd.

Soms merk je het pas als je het mist.

Daarom zijn die tekenen niet krachteloos en zonder inhoud als wij er niks van voelen.

Als dat zo zou zijn, dan gaan we de kant van Zwingli op, en dat moeten we niet hebben.

Want dan onderschatten we de kracht die daar ligt in de sacramenten.

Toch gemeente? En, ik zeg het voorzichtig. En ieder moet zich daar ook op beproeven.

Misschien gebruiken we de sacramenten ook niet altijd, zoals God het bedoeld heeft.

Dat we toch ergens in ons onverstand en zwakheid, met goede bedoelingen, maar dat we toch de kracht van het sacrament onderschatten.

Onderschatten de kracht van de Heilige Geest. Waarmee Hij heeft beloofd, om door de sacramenten in ons te werken en het geloof te versterken.

Dat we het wat onderschatten, omdat we de inhoud onvoldoende toepassen op onszelf.

Ik heb het al gevraagd aan het begin van de preek.

Als er een doop plaatsvindt. Ziet u bij een doopsbediening dan ook echt het water op het voorhoofdje komen?

En als dat nou niet zo is, dan wil ik u toch vragen, "waarom ziet u dat niet?"

Weet u het beter dan God? Is uw geloof niet zwak? Heeft u geen onverstand?

Als God nou zegt, Ik wil je geloven versterken door het zien en door het proeven en door de werking van de sacramenten, en je kijkt niet. En je ziet het niet.

God laat u dan een onderpand van Zijn genade zien.

Denk daar nou eens over na.

En iedereen in de kerk die moet de doop zien gemeente, echt waar!

Als u het niet ziet, dan moet u ergens gaan staan of gaan zitten dat u het ziet!

Want daarvoor heeft God het gegeven. Dat we het **zien!**

Maar als u het nou wel gezien heeft. Ik vraag maar gewoon eens even door.

Waar denkt u aan bij het zien van een doopsbediening?

Kijk, je kan zomaar denken, dat is toch prachtig, schattig. Hoe de Heere Zijn verbond verzegeld aan zo'n klein kindje. Geweldig, mooi.

Dacht u aan Gods genade? Dat God de eeuwige God ook aan dat kindje zonder enige verdienste van hem/ haar kant al heeft opgezocht met Zijn liefde, met Zijn genade. Hem/ haar als Zijn kind aanneemt.

Dat Christus ook aan dat kindje belooft de zonden af te wassen?

Dat de Heilige Geest ook aan dat kindje belooft in hem of haar te wonen en te werken.

Dat is mooi, als u eraan denkt. Dat is mooi.

Het is een geweldige vreugde voor de ouders, voor een gemeente.

Kind van de toorn, opgenomen in Gods verbond, aangenomen tot Zijn kind.

Maar het is nog mooier, het is niet alleen een genadig voorrecht voor het gedoopte kind.

Waarom dopen we een kind niet gewoon thuis in de tuin? Maar hier, voor in de kerk, in het midden van de gemeente.

Waarom?

Gemeente, voor wie zijn de sacramenten bedoeld?

De sacramenten zijn voor de gelovigen bedoeld.

En daarom hebben we, ik zei het al, zojuist ook gevraagd naar het geloof van de doopouders. Omdat God Zijn belofte geeft aan de gelovigen en hun kinderen, tot versterking van het geloof.

En dat is niet het geloof van het gedoopte kind.

Want wat weet die ervan? Dat God in liefde naar hem/ haar omkijkt.

Niets, helemaal niets.

Gemeente, de doop is tot versterking van úw geloof. Van jouw geloof, van mijn geloof.

Snapt u het?

Snapt u nu waarom ik het u vraag: heeft u het sacrament van de doop gelovig gebruikt?

Heb je gedacht aan je eigen doop? Aan wat God u en jouw heeft toegezegd en wat in je leven vervuld is door het geloof!

Het zou geweldig zijn.

Heb je de Here Jezus Christus van harte lief, gelooft u in Hem als uw Zaligmaker?

“Ja”, zegt u, “ja, maar soms twijfel ik nog wel, en ik ben soms ook zwak”.
Onze goede God zoekt ons op bij de doop, hij komt bij u langs in de bank.
En Hij heeft door de doop, als een onderpand en een zegel u ervan willen
verzekeren, dat u, en jij, -van jezelf kind van de toorn, zondaar-, om Christus wil, tot
Gods kind bent aangenomen.

Hij heeft u willen verzekeren dat uw zonden vergeven zijn, gewassen in het bloed
van Christus.

Hij heeft u willen verzekeren, echt willen verzekeren, dat je de geest van God hebt
ontvangen die in je hart het geloof heeft gewerkt.

En die je een nieuwe schepping gaat maken.

Wat een goede God dienen wij.

Gemeente, zo moeten wij de Heilige Geest laten werken. Door het Woord, en door
de sacramenten.

En dat moet u laten gebeuren. U moet het overgeven aan God. Uzelf, helemaal.
Zonder geloof ga je verloren, ook als verbondskind.

Juist als verbondskind, juist als je kerkganger bent draag je een geweldige
verantwoordelijkheid, dat God zo dichtbij je komt.

Wijs Hem niet af.

Je moet je eens verantwoorden voor deze goede, maar ook rechtvaardige God.

Maar met het allerkleinste geloof, gewerkt door de Heilige Geest, die je verbindt aan
Christus, ben je voor eeuwig gered.

En dat geloof wil de goede God versterken in de sacramenten, en door de prediking.

Niet wij, niet ik. Niet mijn geloof, niet mijn goede werken, maar Hij alleen, Christus.
In Hem ligt heel mijn heil, vast en zeker.

Gemeente, ga dan blij naar huis, omdat Christus het voor u heeft gedaan.

Echt waar!

AMEN